

דער הוניהאדער רב שרייט געוואלד!!!

ויען אברהם סימן ע"א

"יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פרות".
"והוא יפרה את ישראל מכל עוונותיו"

בענין כפרות בעופות גנובים מן הצדקה

נשאלתי, ע"ד הנבלה שנעשה פה עדינו קודם יוה"כ העע"ל, מצד איזה קצבים קלי הרעת, שהוריעו בשער בת רבים שיש לעשות אצלם בכתי חנותם סדר כפרות בין ר"ה ויוה"כ, ואשר נרכה לכם אותם ליתן עופות הכפרות לעניים, כרין המכואר בשו"ע אר"ח (סי' תר"ה) ע"י מוסדות הצדקה והחסד, יניחו את העופות אצלם, והם ימסרו אותם לגבאי הצדקה של אותן המוסדות, ולצערינו הרב נודע הדבר, שאיזה קצבים מעלו בשליחתם של מצוה, שחתת למסרם למוסדות ההן, השתמשו באותם עופות הכפרה שבעליהם הראשונים שעשו כהם סדר הכפרה, למכרם עוה"פ עבור מחיר קצוב לקונים שניים ושלישים לעשות כהם סדר הכפרה, באופן שלא רק שהכשילו בזה את הקונים האחרונים שלא עלתה להם כפרה, לפימ"ש המט"א סי' תר"ה כשם האריז"ל בפע"ח (שער כ"ד פ"א) שהכפרה היא דוגמת קרבן, דהוי כמו שעיד המשתלח הנקרא כפרה, וכמו ששעיד המשתלח מכפר גם זה מכפר (וכמש"כ בסידורו בנוסח זה חליפתי, תמורת, כפרתי שהוא ר"ת חת"ך, שם הממונה על החיים ובמל"מ כ' שחת"ך גי' זה יהי' לכפרה, וסוד ה' ליראיו), ומה"ט ס"ל לקצת פוסקים שאם נמצאה הכפרה טרפה יעשה כפרה בעוף אחר דוגמת קרבן שנמצא טריפה (ועיי' בקצה"מ שם), וכן בשו"ח מערכת יוה"כ סי' א' אות י"ג מש"כ בזה) אלא שגם נכשלו כשאת נפש כגניבת הקדש ר"ל.

והנה י"ל שהבעלים הראשונים שפיר עלתה להם כפרה, אף כטרם עשו בה סדר כפרה, מהא דקיי"ל כגנב עולה והקריבו הר"ז עולה לבעלים הראשונים, כדאמרי' במס' ב"ק (ע"ו ע"א) מכרו לשמים מעיקרא תורא דראובן והשתא תורה דראובן, ועיי' תשו' מן החת"ס (חיו"ד סי' שמ"ה ד"ה ובענין וכו') בשם הגאון בעל שב יעקב ז"ל, דכל מי שאומר קדיש המגיע לחברו לא הועיל לעצמו כלום כי הקדיש עולה לאותה נשמה ששייך לה הקדיש, דהוי כגונב עולה והקריבו שעולה לבעלים הראשונים, וע"ז נאמר (ישעי' ס"א ח') כי אני ה' אוהב משפט שונא גול בעולה, וכפי' לולב הגזול (דף ל' ע"א) דריש לה לענין מהב"ע, ועיי' רש"י ז"ל שם שבי' בעולות שאחם מביאין לי אני שונא את הגזול שאחם גוזלים אותם, ואעפ"י שהכל שלי ואף מתחילה שלי היתה, ע"כ ובאריכות לשונו הזהב של רש"י ז"ל כי בעניתי בספרי ילקוט המאירי בשם גדול א', דלכאורה ליכא שום קפידא כגזול זה, וגם על הקרבחה על המזבח, מאחר שלא גרם בה שום היוק לבעלים כגנבתו ובהקרבחו שהרי היא עולה לבעלים ובהקרבחו שהרי היא עולה לבעלים הראשונים (וכפרט כנ"ד שהבעלים הראשונים כבר עשו בה סדר כפרות) עכ"ז אמר הקב"ה כי אני ה' אוהב משפט, ולפי משפטי התורה עולה הקרבחה של עולה זו לשם בעלים הראשונים, אפי"ה שונא אני גול זה בעולה, ע"כ, וכ"ז כבעלים הראשונים, אבל הבעלים האחרונים שקנו כפרה זה, כודאי שנתרמו מצד המוכרים הנכלים, שלא עלתה להם כפרה, כדין עולה גנובה וכדין מהב"ע, ומה גם שהקצבים הללו גנבו בזה נכסי הקדש שהוקדשו לצדקה ע"י הבעלים הראשונים, כמה שמכרום לקונים חרשים, ועוד, שלולא מעשה גניבה זו, שכעוף אחד עשו סדר כפרות שנים ושלש ויותר, הי' מתנכרים הרבה יותר עופות כפרה לצורך קופת הצדקה, ודינו כגונב מן ההקדש.

והנה כסדר כפרות מצאנו שהחמירו בענין גול עד מאד, וכמ"ש הרמ"א שם ע"ד המנהג לזרוק את בני המעיים של עופות הכפרה, וכחיי"א (כלל קמ"ד) כי הטעם שנהנין מן הגזול, וצריך להתרחק מהם מלאכלם כדי ליתן לבו להתרחק מן הגזול (מ"כ שם סק"ט) ומכש"כ אם לוקח עוף גנוב מקופת הצדקה להתכפר בו לא די שלא עלתה לו כפרה, אלא שנעשה לו לקטגור, וכמו שדרשו ז"ל כמ"ד פ' בהר (פ"ג) עה"פ וכצעם בראש כלם (עמוס ט' א') וגו' משל לסאה שהיא מלאה עוונות מי מקטרג בה גול עיי"ש, ואין קטגור נעשה סניגור (ברכות נ"א ע"א ועוד) ועד כמה הזהירו הפוסקים ובעלי המנהגים ז"ל עד כמה שיש לזהר בשחיטת הכפרות שלא תהי' מהב"ע של איסור נו"ט ששוחטין אותן כמהירות (ע' חיי"א שם) וכלי השגחה, וכש"כ שיש לזהר שלא להיכשל על ידן באיסור גזול החמור, רחמנא לשיזבן.

ולדעתי העני' כי על הרבנים והדיינים היושבים על מדין, החוב מוטל עליהם להשגיח על זה, ולהזהיר את הקצבים שבעוה"ר נמצאים כיניהם קלי הרעת, על ענין גזילה זו, וכפרט על הרבנים המכשירים (נותני הכשרים לקצבים אלו) לעמוד על המשמר למנוע מכשולים חמורים כאלו, ובזכות זה נזכה כמהרה לעלות ציונה כדנה, לעשות לפניו קרבנות חובותינו לכפר על עוונותינו ככ"א.

הק' אברהם מאיר איזראעל

אכד"ק הוניהאד

בית דין צדק דקהל האלמין

מצוה לפרסם – שים לב!!!

ובערת הרע מקרבך!

ברענגט נישט אריין די עבודה זרה אין סוכה

דאָ אין אמעריקא ווערן פאַרקויפט אַסאַך שיינע פּיצונגען מיט פאַרשידענע מינים לעקטערליך פאַר די סוכה צו נוי סוכה, וואָס באמת ווערט דאָס געמאַכט לשם עבודה זרה (פאַר די גויאישע חאַגע, קראַצמעך).

עס איז איבעריק צו זאָגן, אַז אַפילו די היתרים וואָס די רבנים געבן אַרויס דאָ און דאָרט, זענען זייער וואַקלדיק מכמה טעמים:
1. דער עיקר היתר ווייל דער סוחר זאָגט אַז עס איז נישט געמאַכט פאַר די חאַגע, איז נישט וואָר, סך ליגנט שטעקט אין דעם. דער סוחר איז אַזוי געוואוינט אַ גאַנץ יאָר צו זאָגן וואָס עס לוינט זיך בעסער פאַר די ביזנעס. מיר האָבן געהאַט עטלעכע פעלער ווי דער סוחר האָט פאַרזיכערט אַז עס איז אויסשליסלעך נישט געמאַכט פאַר די חאַגע און מיר האָבן געפּינען אויפן שאַכטעל דאָס פאַרקערטע.
2. ביי אונז אין שלחן ערוך איז פאַרהאנען אַ דין אַז אַפילו אַ זאָך וואָס איז כשר על פי הלכה, איז עס אָפּער טיילמאַל "מאוס". מורי ורבותי! די חז"ל זאָגן:

א. דער וואָס איז מקיים מצות סוכה אויף די וועלט וועט זוכה זיין אַז נאָכן שטאַרבן שיצט הקב"ה אויף אים פון אַלע מזיקין. (פסיקתא דרבי כהנא ט')

ב. ער ווערט אָפּגעהיט פון די מלאכי חבלה (תיקוני זוהר תיקון ע').
ג. ער איז זוכה צו פרייהייט פאַר זיך און די קינדער אייביק און ווערט געבענטשט מיט אַ ברכה פון אויבן (זוה"ק אמור).
ד. ער וועט זוכה זיין צו קינדער (ליקוטי מהר"ן).
ה. די אַלע זאָכן זענען נאָר גילטיק ווען מען היט אויף די קדושת הסוכה (כף החיים).
נישט אומזיסט זענען אַמאָל געזעסן קינד און קייט און געמאַכט מיט די אייגענע הענט נוי סוכה ווייל אַ זאָך וואָס א אידיש קינד מאַכט ווהט אויף דעם די קדושה.

ו. גיט אַ קוק אַריינלאָזן אין סוכה אַ גוי איז קיין שום איסור נישט מעיקר הדין, דאָך שטייט אין פייט אַז קיין גוי זאָל נישט איבערטערטן די שוועל פון סוכה (פייט ליום ב' ונכר לא יעבור כתוצאותיה, ועל לא ישתף במחיצותיה"). אין די ספרים שטייט אַז דער וואָס לאָזט אריין אַ גוי פאַרטרייבט די שכינה הק' רח"ל, און די זיבן צדיקים שעלטן אים (בית שמחה).
דאָס זעלבע ביי די זאָכן וואָס ווערן געמאַכט לשם עבודה זרה (כח הפועל בנפּעל) אויב מיט דעם ווערט די סוכה אויסגעצירט, לייכט מעגלעך, אַז די שכינה וויל דאָרט נישט זיין. און אויך די זיבן אושפיזין (צדיקים) און אַזא סוכה איז אוודאי נישט דאָ קיין צלא דמהמנוחא. מיר האָבן היינט נישט די בעלי רוח הקודש וואָס זאָלן מגלה זיין דעם אמת אין דעם ענין. אָפּער אַספּק (50%) בלייבט דאָס. איז פאַרוואָס זאָל מען איינשטעלן ח"ו פאַרטרייבן די שכינה הקדושה מיט די אושפיזין וועגן אַביסל גלאַנץ?
דערפאַר: דער וואָס וויל מקיים זיין מצות סוכה און זיין זיכער אַז ער טוט מיט דעם אַ נחת רוח פאַרן רבונו של עולם, זאָל אויסצירן די סוכה נאָר מיט היימישע נוי סוכה, אָדער שיינע אידישע טאָוולען און פירות מיט משקאות, אַזוי ווי די חז"ל רעכענען אויס, אין מיטלייגן שיינע טעפּיכער. אַלעס אויסער דעם זאָל ער איבערלאָזן און ארויסוואַרפן (נישט געבן פאַר א צווייטן און מכשיל זיין אַנדערע).

* * *

אַ רוף צו די מחנכים, מלמדים און טיטשערס

עס איז געווען איינגעפירט אין דער אַלטער היים אַז אַלע קינדער האָבן זיך אויסגעצייכנט מיט מאַכן שיינע שטערענס, איינס שענער פון צווייטן מיט קערבלעך פאַר ניס, שיינע פייגעלעך, (דאָס פלעגט מען מאַכן פון אַן אַיי), שיינע קייטעלעך, א.ד.ג. די אייגענע נוי סוכה וואס די זיסע קינדערלעך האָבן געמאַכט פלעגט באַצירן די גאַנצע סוכה. יעדעס קינד האָט געפילט ממש אַ חיות דקדושה אַ גאַנץ סוכות פון די אייגענע געהאַרוועטע נוי סוכה.

עס איז נישט שייך אָפּצושרייבן ווי איין קינד פלעגט גיין קוקן ביי אַ צווייטע קינד און זיך אויסלערנען אַלס שענער און בעסער צו מאַכן די נוי סוכה. יעדעס קינד פלעגט צולייגן עפעס אַ נייע ערפינדונג פון אַ נוי סוכה. אַלע קינדער ("כּוּאָר טהוּרִים ירחֶסְקוּ עִם טהוּרִים") זענען געווען פאַרנעמען וואָכן לאַנג מיט הכנות צו באַשיינען די סוכה, און עס פאַרשטייט זיך אַליין, ווען די אושפיזען האָבן דאָס געזען, איז ביי זיי געווען אַ פאַרגעניגען אַריינצוקומען אין די סוכה. איין קלייניקייט נוי סוכה פון אידישע קינדער וועלעכע האָבען נאָכנישט טועם געווען טעם חטא.

על כן בעטן מיר אַלע ראַשי ישיבות, מחנכים, מלמדים, טיטשערס, און עלטערן זאָלן געבן אַן אמת'ן חינוך פאַר די קינדער אַזוי ווי אונזערע זיידעס און באַבעס האָבן געטאן. ווי דער משלי זאָגט "אַל תּטש תּורת אַמך" (משלי א' ח'). "נצור בני מצות אביך, ואל תטש תורת אַמך" (משלי ו' כ'). די זאָלסט נישט פאַרלאָזן דאָס לערנונג פון דיין מוטער. די זאָלסט היטן אַלעס וואָס דיין מאַמע האָט דיר געלערנט, ווייל דער וועג וואָס דיין מאַמע האָט דיר געלערנט איז אַן אויסגעטרעטענער וועג. און אויב די וועסט גיין אויף דעם וועג וועסטו זיך נישט אויסגליטשען.

זכות מצות סוכה יגן בעדנו ונזכה לקיימה כהלכתה בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.
בעה"ח יום ו', ז' תשרי, ה'תש"ג ליצירה, פה ברוקלין, נ.י.

בית דין צדק דקהל האלמין